

„Nevěděli jsme to“, řeknou...

 zvedavec.news/komentare/2023/11/9865-nevedeli-jsme-to-reknou.htm

Michel Raimbaud

11.11.2023 Komentáře Témata: Izrael, Palestina 2369 slov

V tomto ponurém podzimu jste, milý čtenáři, jistě neunikl záplavě válečné propagandy v naší „velké demokracii“. Již měsíc se televizní kanály a sloupky hlavních novin podobají úrovnovým křížovatkám z minulých let, kdy jedna debata o válce mezi Izraelem a Hamásem zakrývá druhou o válce mezi Hamásem a Izraelem... S obsedantní inkvizicí: ze dvou vnucených protagonistů se jeden z definice těší naprosté legitimitě, zatímco druhý je prokletý: je „vhodné“ dát přednost jednomu a říci to vůdci hry hned na začátku, aby se zkontroloval. Někteří lidé dokonce raději neříkají ďáblovu jméno, aby se nedostali do potíží. Je jedno, o jaký kanál (to je to správné slovo) nebo médium se jedná, protože většina z nich je ve spolčení. Nezáleží na tom, jak nesmyslné tyto žvásty jsou, protože jejich cílem není informovat, ale posílit souhrnnou doxu, vycvičit ovce „západního stáda“, což nevěstí nic dobrého pro ochranu základních svobod v zemi osvícenství ani pro dodržování lidských a občanských práv v zemi, která se pyšní tím, že je jejich vlastní.....

Válka mezi Izraelem a Hamásem, nebo naopak?

Doxa tak redukuje konflikty na boj mezi Dobrem a Zlem, mezi naším „kolektivním Západem“, baštou civilizace, a zbytkem světa, „džunglí“, kde vládne zlý Putin a prohnáný Si Ťin-pching, přitahující divochy z trojkontinentálního „globálního Jihu“ (Asie, Afrika a Latinská Amerika). Vypravěči jsou tak vyzváni k obraně a ilustraci ztracené věci: ti, kdo se zmocnili dějin a po pět století určovali právo, „lidé jako my“, desetina světové populace, stojí proti zbývajícím devíti desetinám, které už

nemohou snést aroganci Západu a jeho přísluhovačů. Vůdci upadajícího tábora, nuceni bojovat v bitvě jednoho proti devíti nebo deseti, zase skáčou z války do války: především proti Covidu, včera na Ukrajině, dnes v Gaze, proti Palestině a Arabům, zítra v Čínském moři nebo u pobřeží Tchaj-wanu...

Hamás-Izrael nebo *Izrael-Hamás*? Název (jeden nebo druhý) byl zjevně vnucen jako určující prvek jazyka pro klasifikaci a umístění protagonistů na stupnici hodnot.

V centru zájmu naší Osy dobra je Izrael, z definice „morální“ stát, který je v situaci sebeobrany a má nelehký úkol bránit civilizovaný svět, jeho hodnoty, pravidla, Dobro, Svobodu a Lidská práva, a reprezentuje tak slavné „lidi jako my“. Okupanti, jejich vojáci, policisté, extremističtí osadníci, apartheidní milice? Mírotvůrci, poněkud košatí, ale tváří v tvář „lidským zvířatům“, co byste čekali... atd.....

Tento domácí stát odhaluje všechny své přednosti tváří v tvář Hamásu, jednoznačně „teroristické skupině“, nemotivovanému agresorovi, ztělesnění absolutního zla a barbarství, stínové emanaci takzvaných Palestinců (kteří „nikdy neexistovali“, stejně jako okupovaná území, podle tvrzení zesnulé Goldy Meirové). Čtenáři mohou na síti narazit na děsivá videa, v nichž si mohou přečíst nebo vyslechnout některé mysl ohromující výroky: „Stejně si s nimi děláme, co chceme, a nikdo nám neříká, co máme dělat!... Ale my říkáme ostatním, co mají dělat!“...“. Desítky let beztrestnosti smazaly veškeré hranice, které by mohly omezovat strážce nezákonné a nelidské blokády uvalené na 2,5 milionu Palestinců z pásma Gazy, uprchlíků z roku 1948 na vlastní půdě, zaparkovaných v roce 1967 v této okupované enklávě, která se v roce 2007 stala největším koncentračním táborem pod širým nebem na planetě. Pokud vám na tom záleží, podívejte se ještě jednou na videa, která kolují po internetu, surrealistická ve svém násilí, neuvěřitelná ve své brutalitě, jako vystřižená z hororu, natočená uprostřed paniky,

bombardování, ničení a rozsáhlého zabíjení, zejména dětí... To je každodenní život v Gaze za poslední měsíc, tabu v táboře Dobra. Je to také skrytý osud tří milionů Palestinců na Západním břehu Jordánu a v Jeruzalémě, vystavených každodennímu zneužívání, konfiskaci a mrzutostem.

I když musíme litovat všech civilních obětí bez výjimky, nesmí toto odsouzení zastřít právo Palestinců na odpor proti jakékoli okupaci nebo útlaku, legitimizované mezinárodním právem od roku 1945, ať už má tento odpor jakoukoli podobu. Za tuto situaci je odpovědné „mezinárodní společenství“, které ji přijalo. I když hněv roste: generální tajemník OSN Guttierrez už neskrývá svůj hněv a zvláštní zpravodajka OSN Francesca Albaneseová neváhá říci, že „veškeré vojenské akce Izraele v Gaze jsou nezákonné“. Byly oznámeny rezignace. Bylo také vyjádřeno znepokojení (lépe pozdě než nikdy) nad 56 let trvajících okupací, která je hrubým porušením mezinárodního práva (Institute for Public Accuracy). V únoru 2024 má Mezinárodní soudní dvůr v Haagu rozhodnout, zda je tato okupace legální, či nelegální (viz Comaguer Bulletin 535).

U těch, kteří se pustili do přepisování historie, je zvykem rozmazávat chronologické referenční body. Ať si padělatelé říkají, co chtějí, dějiny ukřižované arabské Palestiny nezačaly 7. října 2023 a ani se tímto datem nezastavily. V práci našich novinářů však jen zřídka najdeme jakýkoli náznak paměti, který by válku v Gaze zařadil do tragických dějin Palestiny v posledním století.

Počáteční uzurpace, základ potupy způsobené Arabům

Tragédie začala Balfourovou deklarací z roku 1917 a byla vyhlášena po Velké válce, kdy byl v roce 1924 zrušen chalífát a syrsko-irácko-palestinský region byl svěřen dvěma koloniálním velmocím, Velké Británii a Francii. Ve stínu perfidního Albionu se Arabové v Palestině seznámili se sionisty díky rozpadu Osmanské říše.

Sionistický projekt, který nebyl mezi evropskými Židy příliš oblíbený, byl především koloniálním projektem sponzorovaným Brity. Vytvoření „narázníkového státu“ osídleného osadníky odjinud plánoval na počátku minulého století premiér Campbell-Bannerman. Dvojího cíle této strategie – sloužit zájmům Koruny a zasévat věčné neshody na Blízkém východě – bylo nad veškerou naději dosaženo.

Právě zločiny páchané Evropany na Židech, které vyvrcholily Hitlerovým hrůzným holocaustem, podnítily vznik hnutí za vytvoření židovského národního domova v Africe, Jižní Americe a Palestině.

Osud Palestiny se stal skutečností na konci druhé světové války (v roce 1947) a krátce po vzniku OSN, jejímiž 51 zakladateli byli „lidé ze Západu“ nebo pravicového přesvědčení. Pokud plán rozdělení posloužil Evropanům jako pokání, bylo to pokání laciné, protože ignoroval práva původních Arabů a bezostyšně je připravil o více než polovinu jejich historických území (55 % sionistům a 45 % palestinským Arabům). Toto rozdělení se stalo skutečností v roce 1948, kdy Britové bez předchozího upozornění ukončili svůj mandát a byl vyhlášen Stát Izrael. V nastalém zmatku upadl arabský stát a mezinárodní status Jeruzaléma v zapomnění a jejich správu zdědilo Jordánsko. Okamžitě byla zahájena první válka proti Izraeli.

Historici a analytici zamlčují nenapravitelnou uzurpaci, jejíž obětí se tehdy Arabové stali a která podnítila nesmazatelnou zášť, účinné palivo pro udržování válečného stavu. Plán rozdělení, odhlasovaný pod americkým tlakem, dal novému státu právní základ, ale v žádném případě nevymazal legitimitu palestinských práv. Současnou válku proto nelze vnímat odděleně od tohoto kontextu frustrace, která se ještě prohloubila v roce 1967 po bleskové porážce Arabů: poté, co Izraelci de facto anektovali Západní břeh Jordánu, Jeruzalém a Gazu, spravovali je jako okupační mocnost a brzy rozšířili svou moc nad

dalšími územími. Tato situace povede ke zhoršení údělu Palestinců, kteří nebudou ničeho ušetřeni: odepření práva na sebeurčení, represe, diskriminace, apartheid s podporou svých protektorů.

Mezinárodní právo nebo „pravidla“

Dalo by se očekávat, že stát vytvořený OSN bude respektovat mezinárodní právo, na němž byla založena jeho existence, ale společenství OSN se neohradilo a systematicky udělovalo amnestii svým chráněncům navzdory jejich nesčetným porušením. Jakmile jeho všemocnost slábne, nelояální Západ raději zavádí „pravidla“, která si sám vymyslel. Stát Izrael, který rovněž dává přednost „pravidlům“ před mezinárodním právem, tak mohl vnucovat své rozmary, své provokace, své šílené drily... A právě s plným vědomím těchto skutečností byly dohody z Osla „zapomenuty“, četná odsouzení byla ignorována (porušování lidských práv, svévolné zatýkání, popravy bez soudu...). Bylo dovoleno pokračovat v obtěžování, ničení, konfiskacích a provokacích a porušování svatých míst se stalo běžnou záležitostí: kolonizace mohla pokračovat, jako by se nic nestalo.

K popisu průběhu nezákonného jednání založeného na této naprosté beztrestnosti zaručené Spojenými státy a jejich právem veta postačí několik čísel. Jen za období 1948/2016 bylo za 68 let porušeno 226 rezolucí Rady bezpečnosti, tedy v průměru tři rezoluce ročně, k čemuž je třeba připočíst 21 rezolucí za posledních sedm let, což činí celkem téměř 250 rezolucí, které jsou teoreticky okamžitě vymahatelné. Současně bude v letech 2015 až 2023 přijato 140 rezolucí Valného shromáždění.....

75 let palestinské křížové cesty bude poznamenáno izraelsko-arabskými válkami v letech 1956, 1967 a 1973, dohodami z Osla, dvěma intifádami (povstáními) a izraelskou invazí do pásma Gazy v roce 2007 po volebním úspěchu Hamásu. Je přerušena krvavými lázněmi v Dejr Jásinu (1948), Dávaníji (1949), Kibji (1953 Ariel Šaron),

Kafr Kásemu (1956), Bahr al Bákkáru (1970), Sabře a Šatíle (1982), které byly prezentovány jako akty sebeobraný strážce svobodného světa tváří v tvář barbarství.

Od bláznivého obchodu s dohodami z Osla se tato Palestina ocitla mimo pozornost, ztratila „ústřední postavení“ v myslích Arabů, nikoli však v posedlosti sionistů: od roku 2002 do roku 2023 bylo napočítáno čtrnáct ofenzív pod drzími prapory v americkém stylu: (2002), Rainbow then Day of Penitence (2004), Summer Rain and Change of Direction (2006), Orchard (2007), Cast Lead (2008/2009), Pillar of Defence (2012), Protective Edge and Guardian of Our Brothers (2014), Northern Shield '2018), Black Belt (2019), Guardian of the Wall (2021) a Swords of Iron (2023).

Stát apartheidu

Nyní, když řešení dvou států vyšumělo do ztracena, neboť tato vyhlídka nebyla nikdy víc než vějíčkou pro Araby, a otázka Palestiny se vypařila, mohli vůdci sionistického státu za bílého dne uskutečnit svůj skutečný záměr: marginalizovat, ne-li vyhladit palestinskou přítomnost v Palestině a přeměnit Stát Izrael na židovský stát. Již neskrývají, že Araby, kteří tvoří většinu jejich okolí, považují za „lidská zvířata“, a urychlili zavedení globálního systému segregace, podobného tomu, jaký byl za starých dobrých časů v Jižní Africe nebo Rhodesii. Mezi původními Araby a sionistickými okupanty byl zaveden systém totální separace podle jihoafrického vzoru: ráj pro ty první a peklo pro Palestince.

Palestinci byli odsouzeni žít jako vyvrhelové na své vlastní půdě, která se stala cizí zemí. Západní břeh Jordánu se proměnil ve skládačku bantustanů nebo labyrint zdí, ostnatých drátů a obchvatů, jimiž se plíží palestinské spreje. Jeruzalém se stal bojištěm, kde jsou mešity a kostely pravidelně napadány fanatiky. Gaza je koncentračním táborem,

kde je více než dva a půl milionu vězňů ponecháno napospas svým věznitelům... Tak se Palestina stala dějištěm tragédie zvané „genocida“.

Ve snaze odlišit se od svých saúdských sousedů a zároveň si získat přízeň popudlivého Trumpa učinily některé státy Perského zálivu opakované návrhy na setkání s bývalým „sionistickým nepřítelem“. Zčistajasna, jako zbožný Covid, byly podepsány „abrahámovské dohody“ s Emiráty bývalého Pirátského pobřeží a Bahrajnem, následované Súdánem (bývalou „zemí tří ne“ Izraeli) a Marokem, jehož král je předsedou výboru Al-Kuds (posvátné město). Zeť Donalda Trumpa, Jared Kouschner, měl na starosti proměnit akci v úspěch tím, že před „iberizovanými“ Araby předhodil „dohodu století“, která by za hrst dolarů odsunula palestinskou věc na vedlejší kolej... Budoucnost byla jasná... pro sionisty. Ale nejspíš se mýlili, když se radovali příliš brzy.

Velký bod zlomu ve světě

V době, kdy se tváříme, že se podivujeme nad endemickým násilím v zemi tří svatých, na křižovatce civilizací, stojí za to připomenout, že Sýrie-Palestina se nachází v epicentru násilné konfrontace, která vyvolala geopolitický posun ve světě: Hegemonie „kolektivního Západu“ již není ničím víc než reliktem minulosti a nastupuje nový řád vedený třemi civilizačními státy (Rusko-Čína-Írán), který za sebou táhne „globální Jih“ svedený současným multipolárním modelem. Sýrie – emblematická země – figuruje v novém vítězném táboře na předním místě a dosud jsme se mohli jen ptát, jaké místo bude vyhrazeno Palestině, této „jižní Sýrii“, přirozenému potomkovi historické Sýrie.

Všichni, kdo se snaží předvídat osud arabských zemí, Sýrie, Libanonu, Palestiny, Egypta a Arábie, si jistě všimli, že právě v den padesátého výročí (téměř na den přesně) ramadánové/kippurské války na podzim roku 1973 byly načrtnuty počátky odpovědi. Palestinská ofenzíva na

Gazu 7. října 2023 vyvolala údiv a hluboce zamíchala kartami, přičemž zničila pošramocený mýtus o neporazitelnosti Izraele: vrátila palestinské věci ústřední postavení a vykouzila úsměv na tváři mnoha Palestinců a Arabů, ať už je jejich postavení vůči útočníkům jakékoli... „Odpor“ byl označen za „terorismus“, což bylo normální, připomněl De Gaulle na tiskové konferenci v listopadu 1967, která zůstala slavná.

Po čtyřech týdnech krveprolití, během nichž aktéři kolektivního Západu a jeho zmocněnci sdíleli jistý odpor ke Zlu. Je čas podívat se na výsledky operace Železný meč, reakce na bouři rozpoutanou Palestinci (Toufan al Aksa). Izraelci se hodně chlubí svým nevýrazným výkonem. Po nepřetržitém bombardování dvou a půl milionu Palestinců uvězněných v jejich koncentračním táboře o rozloze 360 kilometrů čtverečních hovoří čísla sama za sebe: podle Palestinské mediální agentury bylo zabito více než 10 000 Palestinců, z toho téměř polovina dětí (podle organizace Defense for Children International Palestine)...

Etnické čistky, nebo genocida?

Pokud je pochopeno, že izraelští extrémisté plánují vyhlazení veškerého obyvatelstva Gazy, protože se tím jeho představitelé chlubí a začali to realizovat, pak se rozbíhá debata: genocida, nebo „etnické čistky“? To, co se děje v Gaze, je v souladu s politikou, kterou sionisté přijali v roce 1948 s cílem vyhladit všechny stopy po Palestině a Palestincích v místě jejich osídlení: pocitově se jedná spíše o genocidu, založenou na válečných zločinech a/nebo zločinech proti lidskosti, která spadá pod jurisdikci Mezinárodního trestního soudu (ICC). Předsoudní komora ICC v únoru 2021 potvrdila svou územní jurisdikci nad celou Palestinou, přestože Izrael Římskou smlouvu nepodepsal. A na Západě se stále častěji používá termín „genocida“.

Stejně jako ostatní národy v regionu stojí Palestinci před dilematem: umírat pomalu v naději na nepravděpodobné probuzení svědomí svých katů, nebo zemřít v boji vyprovokováním osudu. Jak můžeme mlčet, jak

můžeme zůstat stoicky stát tváří v tvář aroganci strůjců této genocidy, která se odehrává před našima očima, protože západní vlády, které dávají lekce a zajišťují zločiny a tresty pro Araby, slepě podporují pachatele genocidy, a to naším jménem.

Jak lze vážně hovořit o politickém řešení v podobě dvou států, když palestinská část je zredukována na konfety, izraelští představitelé vypadají jako blázni a nenávist se šíří celým regionem? Západ nese odpovědnost, ale karta se obrací: v jeho velkých městech, kde demonstrace na podporu Palestiny nabírají na obrátkách, bouří hněv. V sobotu 4. listopadu prošel ulicemi Paříže obrovský dav, který vehementně protestoval „proti genocidě Palestinců“, a to se zápalem, který není zavádějící. Necítíme obrovský závan naděje, když velké hlasy z různých obzorů volají po míru, rozumu, spravedlnosti, lidskosti a inteligenci?

V každém případě nemůžeme mlčet, tím spíše tváří v tvář našim dětem a vnukům. Je nespočet lidí, kteří až se karta obrátí, řeknou: „My jsme to nevěděli“. Možná jim to někdo uvěří, ale na smrtelné posteli nebo v hrobě na ně vždy bude hledět Kainovo oko.

«Nous ne savions pas», diront-ils... vyšel 7.11.2023 na palestine-solidarite.fr. Překlad v ceně 1129 Kč Zvědavce.

Známka 1.1 (hodnotilo 10)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

0 příspěvků
(0 nových)

[odeslat jako odkaz](#)

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF